

draget dem til Hertugdømmerne Slesvig og Holsteen, uden at der var forelagt den danske Rigsdag det Spørgsmaal, om det saaledes maatte være; thi dersom de virkelig hørte Fællestasfen til, saa er det en Lovovertrædelse, at man er gaaet hen og givet 60 pCt. bort af vore Indtægter. Have vi været villige til at sige: ja det er gjort, lad det saa være, saa ere vi ogsaa berettigede til at sige: den Kassebeholdning, som var i Kongeriget Danmarks Kasse, den inddrage vi nu; vi ere i alle Maader berettigede dertil og kunne gjøre det med god Samvittighed, uden i allerminste Maade at tænke paa, at fornærme den Ene eller Anden, indtil Tiden kommer (at gjøre Regningen op. Wille Holstenerne komme og sige: ja vi forlange en reen Dpgjørelse af wort Mellemværende, saa skal jeg for mit Bedkomende ikke have Noget imod, at ogsaa det bliver opgjort som en fælles Kassebeholdning, og at de faae deres 23 pCt. deraf, men da der ikke kan være Tale derom, og da Finantsministeren i Motiverne har sagt, at han anseer det for en Umulighed, at der kan skee en saadan Dpgjørelse, vilde det dog virkelig være urimeligt, om vi nu skulde afgive Noget, om det endogsaa var en nok saa ringe Deel, men det er langtfra en Ubetydelighed, hvorom Talen er, det gjælder ovenikjøbet, om vi skulle afgive $1\frac{1}{2}$ Million til Hertugdømmerne. Det er jo ganske vist, at i den Statsgjæld, som blev stiftet i Anledning af Oprøret, og som nu er en fælles Statsgjæld, have de nu Deel; men det er jo ligesaa vist, at den ældre Statsgjæld, som de ikke toge den allerminste Deel i at forrente og afbrage under Oprøret, har Kongeriget Danmark maattet forrente og afbrage, og det er ligesaa vist, at den Krigsskat, ialt 9 Millioner, som blev udredet af os, have de ikke haft nogenfømhelst Deel i. Skulle vi da ikke have det allerminste Vederlag derfor? Er det da en Selvfølge, at fordi disse Folk salde paa at gjøre Spektakler og Oprør, skulle vi betale det? Skulle vi derfor engang komme tilende med denne Sag, saa synes det mig, at den naturligste Dpgjørelse, vi kunne faae, var den, at vi nu ved nærværende Lov inddrog den Kassebeholdning, som er tilstede, og at vi saa ikke gjorde synderlig Regning paa at faae no-

get Videre; men under alle Omstændigheder synes jeg, at vi dog ikke skulle afgjøre det Spørgsmaal nu; thi det vilde jo kunne kaldes en Ubillighed, og vilde i Virkeligheden ogsaa være det, dersom den danske Rigsdag vilde tage sig paa at opgjøre Regnskabet uden Forhandling med de Andre; men da der nu forestaaer en fælles Repræsentation, kunde jo disse Sager der komme til Afgjørelse, og ere saa Holstenerne virkelig opsatte paa, at de vilde have en nærmere Dpgjørelse, saa kunde meget gjerne de 6 Millioner blive medoptagne i dette Regnskab; vi skulle nok staa os ved det, dersom det kun kan gjenneføres, men jeg troer, at den ærede Minister slet ikke engang har Mod til at forsøge det.

Monrad: Det er vanskeligt at imødegaae den ærede Rigsdagsmand, idet han bestandig vedbliver at sige de samme Sætninger, uagtet deres Urigtighed er bleven oplyst. Han vedbliver at sige, at Monarchiets Kassebeholdning, der ligger heri Kjøbenhavn, er Kongerigets særlige Kassebeholdning, men det er ikke Tilfældet. Den er anerkjendt som Monarchiets fælles Kassebeholdning, den er opført i vore Finantslove som saadan, vi have taget $\frac{2}{5}$ af Renterne af denne Kassebeholdning og ført dem til Indtægt for os, de andre $\frac{3}{5}$ føres Slesvig og Holsteen tilgode; men naar man skjøndt Forholdet er saaledes, dog vedbliver at paastaae, at Kongerigets særlige Kassebeholdning er identisk med Monarchiets fælles Kassebeholdning, saa kan man naturligviis derved komme til de allerbesynderligste Resultater. Lader os nu sætte, at det foreliggende Lovforslag forkastes og den ærede Rigsdagsmands Forslag gaar igjennem, uagtet der fra Ministeriets Side gjøres den bestemteste Indsigelse derimod, hvad vil saa Folger blive? Den vil blive den, at Kongerigets finantstille Stilling vilde blive langt flattere. Kassebeholdningen vil vedblive at opføres som Monarchiets fælles Kassebeholdning, for os vil det kun føres $\frac{2}{5}$ af Renterne til Indtægt; vi have vel et Regressøgsmaal for den Million, som den forrige Finantsminister har ladet Slesvig og Holsteen faae, men jeg tvivler meget paa, at vi ville kunne